

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

НАСТАВНО НАУЧНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу члана 73. Закона о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС“, број 110/05, 50/06-испр., 18/10. и 112/15.-Закон) и члана 14. Правилника о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача („Службени гласник РС“, број 24/16.-Правилник) Наставно-научно веће Факултета политичких наука је на седници одржаној 26. 12. 2019. године донело одлуку којом је именована Комисија за припрему извештаја за избор др Јасминке Симић у научно звање – виши научни сарадник у научној области Друштвене науке – Политикологија, научна дисциплина Међународни односи. Комисију чине професор др Драган Симић, редовни професор Универзитета у Београду, Факултета политичких наука, професор др Драган Ђукановић, ванредни професор Универзитета у Београду, Факултета политичких наука и др Миша Ђурковић, научни саветник Института за европске студије у Београду. После увида у документацију коју је кандидаткиња доставила, у складу са чланом 81. Закона и чланом 15. Правилника, Комисија подноси Већу следећи:

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографски подаци о кандидату

Јасминка Симић (девојачко Симеуновић) – доктор политичких наука, рођена је у [REDACTED] [REDACTED] године, где је завршила основну школу „Др Драгиша Мишовић“ (1978) и средњу школу усмереног образовања у Гимназији „Филип Филиповић“ (1982). Дипломирала је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду Међународно-политички смер, 28. октобра 1986. године са просечном оценом осам (8). Стекла је звање магистра политичких наука на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 27. фебруара 1996. године са радом „Улога Европског

парламента у процесу одлучивања у Европској унији“. Ментор у изради рада био је проф. др Обрад Рачић. Научни степен доктора политичких наука стекла је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 15. јула 2009. године са докторским радом „У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001“. Ментор је била проф. др Радмила Накарада. Објавила књиге: „Европски парламент – актер у одлучивању у Европској унији“, „Службени гласник“, Београд, 2010, и „У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001“, „Службени гласник“, Београд, 2010, приредила књигу „Спајајући Исток и Запад – Споменица професора Предрага Симића“, Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2017, објавила 40 радова из области евро-атлантских интеграција и савремене Кине у угледним домаћим и страним научним и стручним часописима. Учесник је међународних конференција у земљи и иностранству (Србија, Црна Гора, Хрватска, Кина, Република Северна Македонија, Немачка). Стекла научно звање научни сарадник у области друштвених наука-политикологија-међународни односи (2011). Гостујући предавач на Факултету за хуманистичке науке у Београду (2009-2012) и Универзитета Сингидунум у Београду (2011), на Међународној летњој школи „Шипан“ о евроатлантским интеграцијама (2011. и 2016) и Летњој школи глобалне безбедности у Струги (2017). Сарађује са институтима ЕЛИАМЕП (*Hellenic Foundation for European & Foreign Policy*) из Атине и Шилер Институтом (*Schiller Institute*) из Вашингтона и тинк-тенком Стратеги интернационал (*Strategy International*) из Солуна. Уредник-новинар у Информативној редакцији Радио-телевизије Србије (област спољна политика), чији је дописник из Париза била у периоду 2004-2009. Члан оснивач је Удружења за право Европске уније, члан Форума за међународне односе и Форума за културу Европског покрета у Србији. Говори енглески и француски језик.

2. Научни рад

Др Јасминка Симић објавила је 43 самостална рада, међу којима су одбрањена докторска дисертација, две монографије и три рада ван *ИМПАСТ* листе, и приредила је један зборник радова, укупно 44 библиографских јединица из научне области Међународних односа. Радови који су релевантни за оцену да ли кандидаткиња др Јасминка Симић испуњава критеријуме за стицање звања виши научни сарадник чине, одбрањена докторска дисертација, две монографије објављене после стицања научног степена доктора политичких наука и три научна рада која обухватају: процес

евроинтеграција Србије и региона Западног Балкана, пројекте сарадње са Кином у оквиру иницијативе „Један појас, један пут“ и сарадње са Русијом и Евроазијском економском унијом. Извештај ће се стога усмерити на приказ тих радова.

1. Докторска дисертација кандидаткиње др Јасминке Симић носи наслов *У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001*. Теза садржи 246 страна, прореда 1,5. Рад садржи увод и шест поглавља, а свако поглавље завршава посебним закључком. На крају рада дата је библиографија која обухвата 111 јединица. Кандидаткиња је користила литературу на више страних језика, као и документарну грађу релевантну за тему дисертације.

Предмет дисертације је разматрање потребе НАТО за новим идентитетом у пост-хладноратовском периоду и у том склопу, начина редефинисања његове мисије кроз војно ангажовање на простору бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (СФРЈ). Другим речима, предмет истраживање били су разлози због којих је опстанак НАТО био толико значајна за Запад у тренутку када је нестала блоковска подела света, као и конкретне околности које су омогућиле да НАТО опстане и истовремено редефинише своју мисију ширећи своје војно ангажовање ван територија својих чланица и без одобрења Савета безбедности Уједињених нација (СБУН).

Циљ рада био је да покаже разлоге због којих је СФРЈ постала најпогоднији простор за редефинисање мисије НАТО, као и да анализира фазе кроз које је трансформација мисије НАТО прошла - од усвајање Новог стратешког концепта, преко деловања на простору Босне и Херцеговине (БиХ) у складу са мандатом Савета безбедности, до новог круга интервенција без одобрења овог тела Уједињених нација. На тај начин, ауторка је желела да утврди домашај и последице трансформације НАТО, како по простор СФРЈ, балкански регион, а посебно по међународноправни поредак и европску стабилност.

У првој глави под насловом „Историјски осврта на формирање НАТО и односе НАТО-СФРЈ“, др Јасминка Симић даје језгровит преглед разлога оснивања НАТО, а посебно се осврће на односе које је СФРЈ почетком 50-их година прошлог века успоставила са том војном организацијом, као и узроке због којих је дошло до прекида њихове сарадње. Када је реч о разлозима оснивања, ауторка је своју анализу сместила унутар постојећих теоријских тумачења, и сагласно томе, узела почетак Хладног рата,

односно идеолошког неслагања Истока и Запада, као неспорно најзначајнији подстицај за оснивање НАТО. Погоршању односа између савезника после завршетка Другог светског рата допринело је улагање напора Сједињених Америчких Држава да, после Хирошиме, задржи нуклеарни монопол, Маршалова помоћ Западној а не целој Европи, као и потреба америчке и совјетске владајуће елите да посредством, наводних, спољних претњи, лакше контролишу унутрашње прилике у властитим земљама и сферама свог утицаја.

С обзиром на даљу еволуцију, релевантно је указивање ауторке на правно упориште оснивачког акта НАТО у Повељи УН (чл. 51), чиме се зачело оснивање безбедносног система који је тада јасно прихватио водећу улогу УН и систем колективне безбедности. Истовремено, ауторка није пропустила да укаже на присутан парадокс, тј. на чињеницу да је иза оснивања НАТО стајао позив мањих (западно-европских) сила великој сили да створи империју и да их у њу укључи, што је уједно било и схваћено као јасно одбацивање од стране Европљана идеје о Европи као Трећој сили. За СССР, НАТО је, природно, представљао непријатељску војну организацију чији је основи циљ изолација Москве.

У склопу реконструкције предуслова који су довели до настанка НАТО, а у складу са главним предметом истраживања, ауторка се посебно осврнула на сарадњу СФРЈ и НАТО почетком педесетих година прошлог века. Приказала је природу сукоба са СССР када је Југославија избачена из Коминформа (1948) и његов утицај на отварање спољне политике СФРЈ према Западу (1948-1958), а у том склопу и на тражење војне помоћи, тј. безбедносних гаранција од САД како би предупредила евентуални совјетски напад. Однос са НАТО успостављен је посредством Балканског савеза са Грчком и Турском (1954). Пошто је уговор о војном савезу ове три балканске земље садржавао и одредбу по којој је напад на једну од држава потписница напад на све, што је предвиђао и чл. 5 Вашингтонског уговора о оснивању НАТО, Југославија је на тај начин добила посредну заштиту НАТО. Међутим, она се није даље померала у том приближавању због идеолошких разлика и перцепције НАТО као у бити антикомунистичког савеза. Ауторка је у дисертацији одсликала недоумице, калкулације и уздржаности на обема странама које су допринеле заустављању започетог процеса. Томе су допринели нормализација односа СФРЈ са СССР (1955), као и ширење веза са независним земљама и првим корацима ка оснивању Покрета несврстаних (такође

1955), на основу добро процене југословенских лидера, да је статус „тампон зоне“ у току Хладног рата најбољи инструмент за заштиту територијалног интегритета и очувања власти.

Истраживање овог раздобља је довело др Јасминку Симић до закључка да се после гашења Балканског савеза (1955) и окончања америчке војне помоћ (1958) однос СФРЈ са НАТО све више претворао у однос са њеном најзначајнијом чланицом – Сједињеним Америчким Државама. Америка је представљала битну детерминанту даљег развоја односа СФРЈ са НАТО, што је свакако значајно када се има у виду и њена кључна улога у постхладноратовском раздобљу и каснијем решавању југословенске кризе.

Овом главом, др Јасминка Симиће је историјски утемељила своју даљу анализу, створила критеријуме за упоређивање и препознавање димензија трансформације НАТО, спона и актера које повезују њене различите фазе.

Друга глава је посвећена новим изазовима пред којима се НАТО, као хладноратовска организација, нашла после пада Берлинског зида (1989), тј. нестанка главног непријатеља због којег је НАТО и настао. После мирног расформисања Варшавског пакта (1991), ненасилног демонтажа Совјетског Савеза (1991), изменила се мапа Европе и њена безбедносна ситуација. Тиме се отворило и темељно питање о сврсисходности даљег опстанка и самог НАТО. У поглављу које носи наслов „Изазови за НАТО у новој безбедносној средини у Европи“ др Јасминка Симић је управо настојала да пружи одговор на то питање.

Ауторка је најпре приказала хронологију колапса Совјетског Савеза и блоковске поделе (од пада Берлинског зида до уједињена Немачке), а потом указала да је физички нестанак блоковске подељености створио реалне просторе за формирање једне нове паневропске безбедносне организације растеређене наслеђа Хладног рата, или бар за реформе већ постојећих, пре свега, КЕБС. Међутим, уместо таквог тока коме су се противили и САД и Немачка, започела је припрема прелиминарног оквира будуће, редефинисане, мисије НАТО и његовог новог стратешког концепта, чије је елементе ауторка реконструисала посредством кључних декларација. Тиме се потврдило, по мишљењу кандидаткиње, да НАТО није једноставно продукт Хладног рата, јер да је то тако, он би с његовим крајем и сам ишчезао. НАТО је преживео на таласу тријумфа Запада над Истоком, који је посебно изражен уједињењем Немачке и приступањем

њеног источног дела НАТО. Чланство Немачке у НАТО било је кључ опстанка америчког војног присуства у Европи (због америчких војних база и наоружања стационираног у Немачкој), а њено војно присуство је оправдавало даљи опстанак НАТО. Чланство Немачке у НАТО је уједно представљало и прво његово проширење „на Исток“. Саставни део ревитализације НАТО су били и напори САД да убеди европске partnere да, упркос измењеним околностима, њихово даље војно присуство остаје витална потреба с обзиром на нове безбедносне изазове – етничке сукобе, ширење оружја за масовно уништење, тероризам. У новим околностима НАТО је требало очувати из два разлога: као примарни инструмент западне одбране и безбедности, али и као канал за амерички утицај и учешће у европским безбедносим пословима. Нестанак НАТО, како је др Јасминка Симић приказала тадашња размишљања, створио би безбедносни вакуум, те би изостала изградња партнерских односа са бившим непријатељима и кључна подршка њиховој унутрашњој демократизацији.

У обликовању нове мисије НАТО, по мишљењу др Јасминке Симић, преломни догађај представљао је Заливски рат (1990-1991), који дефинитивно ставља тачку на хладноратовски свет и отвара ново поглавље. САД су посредством интервенције у Ираку, коју су покренуле и предводиле, уз уздржано учешће НАТО, јасно ставиле до знања да не желе да буду спутане Повељом УН. НАТО је управо требало да послужи као оквир у којем би САД сопствене војне амбиције представиле као колективне војне акције. Тиме је започела маргинализација УН која ће се даље продубљивати у току и после сукоба на тлу бивше Југославије. Истовремено у овој првој постхладноратовној секвенци САД су јасно ставиле до знања да не подржавају европске напоре у прилог јачања аутономије у сфери безбедности, тј. било какву озбиљнију релативизацију улоге НАТО, што је тло на коме ће се испољавати разлике и напетости, али оне неће угрозити суштину евро-атлантског консензуса. Европске земље ће се заправо приклонити ставу да НАТО тј. САД остану окосница њихове безбедности и у новом окружењу. Овим разматрањем ауторка је дала допринос у проучавању теорије међународних односа, јер су различити концепти новог виђења постхладноратовског света попут „новог светског поретка“, „краја историје“ (либерална теорија), „сукоба цивилизација“ (теорија реализма), или „новог колонијализма“ (радикалне алтернативе) били теоријски примењиви за кризе и сукобе у областима оптерећеним политичким, економским, етничким и културним различитостима.

Пошто је приказала догађаје који су довели до зачетка трансформације НАТО из савеза за колективну одбрану ка систему регионалне безбедности, у трећој глави, „СФРЈ као безбедносни изазов за евроатлантске институције“, ауторка се усредсредила на југословенску кризу и њен утицај на промену мисије НАТО, реконструишући како је, посредством балканског сукоба, НАТО легитимисао даљи опстанак, ширење поља дејства и број чланица. Овим поглављем започиње провера основне хипотезе рада – у којој мери је распад Југославије представљао кључни подстицај/оправдање за рedefинисање мисије НАТО у новим условима.

У првом делу поглавља, ауторка тезе је коректно упутила на главне унутрашње узроке југословенске кризе (уставну, економску, спољнополитичку кризу), неуспеле покушаје унутрашњих актера да се с њом понесу, и прве насилне сукобе у Словенији и Хрватској после проглашења унилатералне сецесије. У анализи еволуције НАТО, значајно је указивање др Јасминке Симић да се НАТО на почетку југословенске кризе, као уосталом и ЕЗ/ЕУ и САД, залагао за њено решавање у складу са принципима КЕБС, да је осуђивао употребу силе у постизању политичких циљева, и да је пружио подршку тадашњим посредничким напорима ЕЗ, КЕБС и Савета безбедности УН, наглашавајући потребу за свеобухватним решењем. Паралелно са интензивирањем југословенског сукоба, НАТО је на састанку у Риму (7. новембар 1991) усвојио Нови стратешки концепт којим су потврђене главне функције Савеза али и проширени оквири његовог деловања. Нова улога је подразумевала, поред одбране територије држава чланица, и обезбеђивања - политичким али и војним средствима - стабилног безбедносног окружења у Европи. Тиме је јасно померено тежиште - НАТО се више није припремао за одбрану својих чланица од евентуалних напада, већ, како је нагласила ауторка, за улогу „регулатора“ безбедносних прилика у недемократским државама са високим конфликтним потенцијалом. Одредбе Новог стратешког концепта поставиле су, дакле, по мишљењу ауторке, темељ за проширење надлежности НАТО и за његово војно ангажовање изван своје територије. То ће се обелоданити када се ангажовање ЕЗ/ЕУ у решавању југословенске кризе у почетној фази показало неуспешним. Због унутрашњих несугласица, преговора о Мастрихту и притиска Немачке, недоследног односа према спољним и унутрашњим границама СФРЈ, ЕЗ/ЕУ се показала немоћном да насилан сукоб прво спречи, а затим и да кризу ефикасно приведе крају. Решавање је прешло у руке Савета безбедности УН, а НАТО је добио мандат од стране УН да делује у оквиру и у складу с њеним надлежностима. Ауторка се нужно осврнула и на став

САД на почетку југословенске кризе и показује да су оне, као и НАТО, имале уздржан однос, препуштајући Европи да се бави кризом на властитом тлу, с тим што су пружале реторичку подршку савезној југословенској влади и њеним реформама. До преокрета је дошло када је Немачка преузела иницијативу и изнудила признање Хрватске и Словеније. САД су на трагу европског неуспеха одлучиле да потврде да је америчко војно присуство у Европи и даље неопходно, што је значило и војно ангажовање НАТО у сукобу у СФРЈ. Тако је југословенска криза, закључила је др Јасминка Симић, послужила као катализатор промена у редефинисању улоге НАТО, унутрашњих трансатлантских односа и спољне политике САД као водеће чланице НАТО.

У четвртој глави, „Војно ангажовање НАТО у Босни и Херцеговини – први корак ка новој мисији“, ауторка се бавила ратом у Босни и Херцеговини, најдужем и најкрвавијем поглављу југословенског распада. Ауторка је указала на вишеструке унутрашње и спољне узроке избијање рата у БиХ (распад СФРЈ, мултинационални састав и сукобљени циљеви политичких елита, недоследан однос спољних актера). На тлу БиХ улога НАТО, тј. обим њеног ангажовања упадљиво се увећавао – од надгледања спровођења ембарга УН на Јадрану, надгледања зоне забрањеног лета, до ваздушних напада - постепено добијајући пресудан значај.

Као што је показала др Јасминка Симић, за време трајања рата у БиХ, текла су два паралелна процеса када је НАТО у питању – процес продубљивања и проширивања његове нове мисије (*deepening&widening process*). Таквом развоју су допринели, према анализи кандидаткиње, чињеница да се НАТО војно ангажовао у БиХ први пут изван граница својих држава чланица тј. да се ослободио ограничења које подразумева члан 5. Вашингтонског споразума, први пут бомбардовањем српских положаја 1994. а затим средином 1995. године када је извео масовне ваздушне нападе на положаје војске Републике Српске; да се Немачка први пут после Другог светског рата ангажовала у једном оружаном сукобу, а да је Француска преиначила своју одлуку из 1966. и поново учествовала у војној структури НАТО; да је Дејтонски мировни споразум, којим је окончан рат у БиХ, поставио темеље за нову улогу НАТО као глобалног актера за одржавање мира, али и за проширење НАТО, пошто су се у саставу међународних снага које су биле задужене за спровођење Дејтонског споразума, осим војника држава чланица НАТО, налазили и војници из држава источне Европе, укључујући и Русију; да је дошло до померања тежишта са светске организације на НАТО у управљању босанском кризом, при чему не треба губити из вида да је мандат за ангажовање у БиХ,

НАТО добио од Савета безбедности УН и да су све акције НАТО биле засноване на одлукама Савета безбедности УН, иако су постојале и напетости између ове две организације. Дакле, узето заједно, војна интервенција и спровођење Дејтонског споразума представљају први корак, по суду др Јасминке Симић, ка обликовању нове мисије НАТО.

На крају овог поглавља, ауторка је закључила да су два одговора могућа на питање колико је ревитализација НАТО у директној повезаности са избијањем рата у бившој СФРЈ. Први, по коме је распад СФРЈ потпуно ирелевантан за оживљавање НАТО, јер његов опстанак никада није ни био доведен у питање (због трошкова ренационализације одбране), већ је била само реч о његовом реформисању у складу са новим постхладноратовским условима; другачије речено, реформе у НАТО би се догодиле и без “случаја СФРЈ”. Други, по коме је опстанак НАТО у директној вези са разбуктавањем рата у СФРЈ, те да је у складу са тим војно ангажовање НАТО у БиХ било од одлучујућег значаја за обнављање сврсисходности НАТО после окончања Хладног рата. По њеном суду, прави одговор се налази између ова два става. Пројекат опстанка НАТО настао је пре почетка распада СФРЈ, али се са југословенским сукобом, његова форма опстанка, односно нова мисија јасно обликовала.

Последње поглавље југословенског распада ауторка је разматрала у петој глави дисертације под насловом „Косметска криза и НАТО бомбардовање СРЈ“.

Како је нагласила, НАТО бомбардовање Савезне Републике Југославије било је друга по реду војна интервенција НАТО на простору бивше СФРЈ, ван територије њених чланица и без непосредне угрожености њихове безбедности, али је истовремено била прва војна интервенција НАТО без мандата Савета безбедности УН. Тиме је прекршен члан 5. Вашингтонског споразума, као и члан 51. Повеље УН. Изговор за такву интервенцију НАТО је нашао у потреби да, наводно, спречи хуманитарну катастрофу попут оне која се догодила у БиХ, а прави разлог је лежао, према оцени др Јасминке Симић, у одбијању СРЈ да прихвати стационирање НАТО снага у Србији, на Косову и Метохији. Анализа ауторке је показала да су, као и у БиХ, одлучујућу улогу у иницирању бомбардовања имале Сједињене Америчке Државе, а државе чланице Европске уније су изнова биле у подређеном положају. Начин вођења рата против СРЈ изазвао је несугласице међу лидерима држава чланица унутар НАТО, а за тренутак је дестабилизовао и однос између УН и НАТО. Пољуљан однос је делимично превазиђен усвајањем резолуције 1244 Савета безбедности УН којом је предвиђен долазак

међународних мировних снага предвођених НАТО организацијом ради поновног успостављања функционисања институција у овој српској покрајини. Међутим, имајући у виду наставак албанског насиља над српским и неалбанским становништвом, спречавање повратка расељених лица и уништавање српских и хришћанских споменика културе, нелегалним војним ангажовањем у СРЈ, НАТО се није потврдио, закључила је ауторка, као ефикасан актер у решавању крупних питања међународне безбедности. Због тога је, после НАТО агресије на СРЈ, дошло до потискивања снага НАТО са Балкана. То се манифестовало кроз: замену тзв. „натоизације“ Балкана (присуство снага НАТО у региону), тзв. „европеизацијом“ Балкана (почетак ангажовања полицијских и војних снага ЕУ, нпр. у Македонији и БиХ).

У шестој глави, под насловом „НАТО у новом веку“, имајући у виду своје претходне налазе, др Јасминка Симић је настојала да антиципира могући даљи развој НАТО. На улогу НАТО на почетку XXI века утицао је, по њеном мишљењу, изнова измењен европски геостратешки “пејзаж”, чији узроци леже у борби против тероризма; у пријему седам нових земаља у чланство НАТО, од којих су четири некадашње чланице Варшавског уговора, као и најава даљег проширења НАТО; у проширењу Европске уније; у демократизацији држава на крајњем истоку Европе и у области Кавказа (Грузија и Украјина). У глобалној борби против тероризма НАТО се није снашао, по мишљењу др Јасминке Симић. Оно што је било могуће и што је било применљиво у БиХ и на Косову и Метохији није било применљиво у Авганистану (2001) и у Ираку (2003). Трансатлантски јаз се поново отворио после напада на Авганистан и Ирак. Истовремено, трансатлантски јаз је избацио у први план европску безбедносну димензију, тј. окретање европских чланица НАТО окупљених у ЕУ ка интензивнијем развијању сопствених војних капацитета. Прагматизам са обе стране Атлантика је превагнуо у погледу очувања структуре НАТО, али је организација била принуђена да поново рedefинише своју мисију усвајањем новог појма „Коалиције вољних“. То је значило, како је објаснила ауторка, да у новом веку (тачније, после бомбардовања СРЈ), НАТО није присутан као јединствена војнополитичка организација у Авганистану и Ираку, нити је препознатљива његова прецизна улога у борби против тероризма. Нема једногласности, нема учешћа свих држава чланица, што је битна разлика у односу на мисије коју је НАТО имао током Хладног рата и у првој деценији после Хладног рата.

Закључак ауторке је да су у читавом постхладноратовском периоду безбедносни проблеми водили организацију у потрагу за новом мисијом. Мисија Савеза је неколико пута редефинисана, а да још увек није добила стабилан и трајан облик. Међутим, вредност трансатлантског партнерства је јака и поједине европске земље и даље виде НАТО као кључну организацију за своју безбедност, без обзира што ЕУ интензивира напоре за реализовање сопственог безбедносног и одбрамбеног идентитета (ЕСДИ). Упркос томе, по суду ауторке, не треба потценити ни питање о смислу опстанка организације уколико партнерство постане дисфункционално и неефикасно. На опстанак НАТО и његову будућу улогу, др Јасминка Симић је проценила да ће свакако највише утицати мишљење Сједињених Америчких Држава о томе да ли оне желе да одрже НАТО, ма какав став о организацији имале највеће европске државе чланице.

Основна вредност докторског рада се састоји у томе што је показао да је заблуда да се НАТО може свести на једноставан производ Хладног рата. Он има дубље корене који задиру у природу западне цивилизације, у амбивалентне односе САД и ЕУ, који су истовремено истрајни савезници али делом и ривали, као и у њихове глобалне претензије. Разуђена хронологија еволуције НАТО мисије након завршетка Хладног рата је пружила сложену слику испреплетености, пре свега, југословенске кризе и реконструкције разлога за опстојавање НАТО у новим постхладноратовским условима, подцртавајући и иронију историје - Југославија је била прва социјалистичка земља која се отворила према Западу и започела војну сарадњу са НАТО у периоду хладног рата, али и прва земља коју је НАТО бомбардовао у постхладноратовском периоду.

Најзад, дисертација је показала да кршењем међународноправних норми, НАТО ипак није успео да дефинише своју нову мисију на кохерентан начин, нити да обезбеди претпоставке самоодрживог мира тамо где је интервенисао. То још увек не доводи у питање опстанак НАТО, али потрага за мисијом се наставља.

2. Докторску дисертацију, др Јасминка Симић је објавила као монографију под истим насловом: *У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001*, („Службени гласник“, Београд, 2010, стр. 278), с тим што је књига допуњена новим одељком под насловом „Прилози“. Овај одељак садржи најрелевантнија документа НАТО која се односе на саму организацију, као и на њен однос према кризи у СФРЈ, усвојена до времена штампања књиге (закључно са Декларацијом са самита у Стразбуру и Килу 2009), табеле са пописом чланица НАТО и програма „Партнерство за мир“, као и имена генералних секретара организације од оснивања, мапу проширења

организације од 1949. до 2009, дакле, закључно са приступањем Хрватске и Албаније. Поред новог одељка, ауторка је такође проширили главу VI под насловом „НАТО у новом веку“ обухватајући нове мисије НАТО које се односе на борбу против пиратерије, безбедност поморског трговинског пута и достављања хуманитарне помоћи, као и новине у безбедносно одбрамбеној политици ЕУ успостављене Уговором из Лисабона (1. децембар 2009), чиме је додатно анализирао шири контекст у коме ће деловати НАТО у новом веку.

3. На основу проширеног и актуелизованог магистарског рада, др Јасминка Симић је објавила монографију *Европски парламент - актер у одлучивању у Европској унији* („Службени гласник“, Београд, 2010, стр. 239). Књига се бави еволуцијом једне од темељних институција Европске уније, Европским парламентом, представничким телом народа држава-чланица, обухватајући теоријске поставке о уједињеној Европи као и праксу деловања и проширења Уније У раду се описују фазе развоја Европског парламента које су неодвојиве од институционалног развоја Уније у целини. Из тих разлога, у првом делу студије под називом „Историјски развој Европске уније“, ауторка приказује историјски развој саме Европске уније и њену институционалну архитектуру. Приказ обухвата осврт на прве интеграционе планове у Западној Европи (Паневропски покрет, иницијатива Ерио-Бријана, пројекат европске одбрамбене заједнице, итд.), развој трију Европских заједница, процес проширења, као и процес продубљивања интеграционих процеса од уговора из Мастрихата до уговора из Лисабона који су и довели до настанка Европске уније и деловања у садашњем облику.

У другом делу рада, са насловом „Карактеристике Европског парламента“ др Јасминка Симић се усредсређује на развој Европског парламента, с тим што је хронологија највише посвећена периоду након увођења непосредних општих избора 1976. Ауторка приказује резултате свих општих директних избора, од првих, који су одржани у девет држава чланица 1979. године, до последњих (у време штампања монографије), обављених у 27 држава 2009. Пошто изборни поступак за Европски парламент није унификован и разликује се од једне до друге државне чланице, ауторка је приказала начин избора у свакој од чланица, уз навођење изборних резултата одржаних избора. У склопу разматрање избора посланика за Европски парламент, ауторка указује да они нису замишљени као национални, већ као политички представници, што значи да се они групишу према припадности политичким странкама, а не према националном кључу, те на тај начин представљају заметак

европских политичких странака. У време објављивања монографије постојало је седам таквих политичких група, у које улазе странке сличних опредељења из више земаља. Међу најзначајнијим политичким групама су Европска народна партија, Партија европских социјалиста и Савез демократа и либерала за Европу.

Трећи део студије носи назив „Надлежности Европског парламента“ и посвећен је законодавним, финансијским и надзорним надлежностима Европског парламента. Ауторка указује да је улога Европског парламента у законодавном поступку постепено расла, почев од процедуре консултовања преко, процедуре сарадње до процедуре саодлучивања, уведене Уговором из Мастрихта и модификоване Уговором из Амстердама. Свака фаза повећања надлежности је илустрована студијом случаја. Од посебне важности је чињеница да је описани ток обухватио и повећање овлашћења Европског парламента у погледу приступања нових држава чланица Унији. За пријем нових чланица потребна је сагласност апсолутне већине представника Парламента. Истовремено, у процесу проширивања својих надлежности Европски парламент је добио право вета у поступку пријема нових држава чланица и закључивања међународних уговора.

Када су буџетске надлежности у питању, др Јасминка Симић, реконструкцијом процедуре усвајања буџета ЕУ, показује да после Комисије и Савета, Парламент ступа на сцену. Он има право да прихвати буџет, да га измени или одбије. Међутим, његова овлашћења у овом домену су, како указује ауторка, ипак ограничена чињеницом да Парламент има право у случају обавезних трошкова (трошкова који нужно произлазе из Уговора о оснивању ЕЕЗ) само да предложи измене, док у случају необавезних трошкова има право и на допуне. То значи да Европски парламент има последњу реч у случају допуне одредби које се односе на необавезне трошкова, а они чине упадљиво мањи део буџета, док Савет има последњу реч када су у питању предложене измене обавезних трошкова.

У односу на надзорне надлежности Европског парламента, најмаркантнија црта је да он не располаже великим могућностима утицаја на Савет, а према Комисији има шири овлашћења, која обухватају и право изгласавање неповерења Комисији, као и право да је двотрећинском одлуком распусти. Поступак гласање о неповерењу Комисији је најјаче оружје којим Парламент утиче на извршну власт Уније. Парламент даје мишљење о предлозима Комисије пре него што Савет донесе коначну одлуку о доношењу прописа са обавезујућом снагом, расправља о годишњем извештају

Комисије, а од Мастрихтског споразума он бива и консултован приликом именовања чланова Комисије. У вршењу своје контролне улоге над егзекутивом чланови Парламента могу и да поставе питања која се тичу било које области активности Уније, а упућују их Комисији и Савету. Ауторка описује врсту питања и процедура којом се она достављају и како и у којем року се на њих одговара. Са ступањем Мастрихтског уговора на снагу, надлежности Парламента су прецизиране и у погледу заштите људских (посебно социјалних) права у ЕУ, права на петиције, заштите потрошача, здравствене заштите, заштите животне средине.

Опис надлежности Европског парламента ауторки је послужио за упоређивање са надлежностима националних парламената. За разлику од националних парламената, Европски парламент није законодавно тело, али је од Мастрихта он стекао право да захтева од Комисије да поднесе законодавне предлоге, мада и даље нема право да сам покрене законодавну иницијативу. Буџетска овлашћења Европског парламента су у већем степену ограничена у поређењу са оним националних парламената, јер он нема овлашћења над свим врстама трошкова. Контролна овлашћења такође су делом ограничена, јер Парламент не може да постави питање индивидуалне одговорности појединих чланова Комисије.

У четвртом одељку под називом „Процес доношења одлука“, ауторка се бави преваходно начином доношења одлука у Европском парламенту који се састоји од четири фазе (стављање предлога на дневни ред одбора, разматрање у одборима, дебата и преиспитивање извештаја и предлога одбора, завршно гласање на пленарној седници) и за сваку је Пословником Парламента предвиђена одређена процедура. Начин одлучивања у Европском парламенту зависи од типа одлука које се донесе, а углавном је то већином гласова присутних посланика (сазивање ванредног заседања) или апсолутном већином чланова Европског парламента (давање сагласног мишљења на захтеве о приступању ЕУ и закључивању међународних уговора). До Мастрихтског уговора, Европски парламент није доносио правне акте обавезујућег карактера, а после тога он доноси интерне одлуке које су обавезујуће за све чланове, као и препоруке и мишљења која немају обавезујућу снагу.

У претпоследњем делу студије „Улога Европског парламента у спољној политици Европске уније“, ауторка разматра такву улогу Европског парламента имајући у виду да се он још од свог настанка залагао за стварање јединствене европске спољне политике. Да би јасније осветлила улогу Парламента у спољној политици ЕУ,

др Јасминка Симић приказује његово практично деловање у решавању југословенске кризе (резолуцијама, извештајима у Политичком одбору, пружањем подршке мировним конференцијама) које је било обележено нескривеним пристрасностима у корист сеционистичких југословенских република, његов однос према молби Турске за пријем у ЕУ (Парламент је изражавао резерве према пријему Турске због кршења људских и мањинских права, њеног одбијања да призна геноцид над јерменским народом (1915-1917) и држања трупа на окупираном делу Кипра), као и према заштити људских права (нпр. у Сирији, Мароку, Кенији, Бурми, Кини, Алжиру), које је директно повезивао са финансијском помоћи ЕУ.

На крају, др Јасминка Симић у последњем делу монографије под називом „Могућности еволуције Европског парламента“ рекапитулира у ком правцу је јачао Европски парламент, ширио своје надлежности, а где су још увек остале непревладане препреке и границе. Указујући на тзв. демократски дефицит унутар ЕУ, чињеницу да грађани недовољно учествују у доношењу и надгледању одлука, и да европски пројекат не може даље да напредује без транспарентније политике, ауторка се залаже за даље проширивање надлежности Парламента. Законодавне надлежности Европског парламента су ограничене, а Комисија и Савет, поред административне, обављају и законодавну улогу што указује на непотпуно уважавање принципа поделе власти унутар ЕУ. Другим речима, Парламент није у потпуности присутан у процесу иницирања предлога, његове надлежности се не односе једнако на целину буџете, нити се његова саветодавна мишљења довољно уважавају. Уколико би ојачале његове контролне и законодавне надлежности, ауторка сматра да би, Европски парламент у будућности могао да прерасте у Дом народа, као дводомно представничко тело, уз истовремену инаугурацију Савета у Дом држава.

Фокусирајући се на Европски парламент, његов настанак, фазе развоја којима је увећавао своје демократске капацитете али и институционалне аранжмане који још увек ограничавају његове надлежности, начин одлучивања, учешће у креирању спољне политике ЕУ, ауторка се ослонила на богату документациону грађу, што јој је омогућило да јасно покаже на који начин се Европски парламент разликује од националних парламента. Другим речима, њено истраживање је осветлило новину у праву међународних организација коју Европски парламент представља. Тиме је створила подстицај за дубља разматрања проблема демократије у оквиру европских интегративних процеса. Истовремено, имајући у виду потребну сагласност Европског

парламента за пријем нових чланица и његово право на вето, њен рад је пружио и стратешки корисне информација за земљу која је чланство у ЕУ одредила као свој приоритет.

4. Један од референтних радова кандидаткиње др Јасминка Симић је „Деценија Солунске декларације за Западни Балкан – постигнути резултати кретања ка европској интеграцији (2003-2013)“, објављен у тематском зборнику „Европска унија и Западни Балкан – изазови и перспективе“ (Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2014, стр. 22.), јер је то тема којом се детаљно бави више од две деценије, обухватајући теоријске поставке о уједињеној Европи као и праксу деловања и проширења Уније.

У овом раду др Јасминка Симић представља генезу процеса европске политике према региону Југоисточне Европе и његове уже географске целине, Западног Балкана, који је почео у време кризе и распада бивше СФРЈ деведесетих, да би се постепено развијао кроз тзв. иницијативу Роајомон, пројекат стабилизације и придруживања земаља Западног Балкана, Пакт за стабилност у Југоисточној Европи, те истовремено анализира степен европске институционализације овог региона. Предмет овог рада је Солунска декларација усвојена 2003. године на самиту ЕЗ-Западни Балкан, којом је потврђена европска перспектива земаља Западног Балкана и њихово чланство у Европској унији, и која је заједно са „Солунском агендом за Западни Балкан: кретање ка европској интеграцији“, постала основа за усмеравање реформских напора земаља Западног Балкана у складу са критеријума из Копенхагена и Завршне декларације самита у Загребу (2000).

Циљ рада је био да се процени степен оствареног напретка у процесу евроинтеграција земаља Западног Балкана током 10 година од његовог званичног почетка, и да се оцени обострана корист од овог процеса - за ЕУ и земље аспиранте. Земље Западног Балкана прихватиле су европско партнерство и унапређење сарадње у областима попут, политичког дијалога и заједничке спољне и безбедносне политике, парламентарне сарадње, подршке изградњи институција, отварања заједничких програма, наглашавајући значај повећања финансијске подршке региону из буџета ЕУ кроз *CARDS* програм.

Ауторка је детаљно представила, анализирила и упоредила податке изнете у годишњим извештајима Комисије у погледу постигнутих резултата евроинтеграционог процеса за сваку појединачну земаљу из региона Западног Балкана, број отворених и затворених поглавља, примедбе и препоруке за будућу етапу евроинтеграционог пута. Такође, у раду је дат табеларни приказ постигнутог нивоа евроинтеграција за сваку државу Западног Балкана; њихових главних проблема у том процесу и финансијске помоћи коју кроз претприступну помоћ од ЕУ добијају земље кандидати и потенцијални кандидати.

Ауторка износи свој став да за ЕУ процес проширења представља ширење њених граница, тржишта и безбедности, приближавање новим суседима и поделу заједничких вредности са њима. За земље Западног Балкана, по њеној оцени, чланство у ЕУ представља средство стабилизације унутрашњег и регионалног политичког и економског развоја. Ипак, највећи изазов и за ЕУ и за земље Западног Балкана јесте економска криза, посебно криза у еврозони која је Унију усмерила на решавање унутрашњих проблема. Ауторка наводи да је после десет година од усвајања „Солунске декларације“, од земаља Западног Балкана највећи успех постигла Хрватска, која је 1. јула 2013. године постала чланица Уније. Показало се да свака од земаља Западног Балкана има специфичне проблеме у процесу придруживања ЕУ, а највећи је успостављање правне државе (преговарачка поглавља 23 и 24); за Србију, додатно и имплементација Споразума о нормализацији односа Београда и Приштине, парафираног у Бриселу (19. април 2013), бржи реформски курс и чвршћа регионална сарадња.

У закључку, др Јасминка Симић износи став да су за земље Западног Балкана евроинтеграције покретачка снага друштвеног и економског развоја, импулс стварању правне државе и владавине права и слободе. Испуњавање услова које поставља ЕУ, захтева улагање напора државе и целокупног становништва, а услови су истовремено усмерени против волунтаризма владајуће политичке елите у свакој од ових земаља. С друге стране, прихватање европских стандарда и њихова примена у земљама Западног Балкана отвара простор интензивније и шире регионалне сарадње и могућност да регион јединствено наступа на трећим тржиштима или у односима са трећим државама. Европска перспектива Западног Балкана остала је један од приоритета ЕУ, јер се тиме хоризонтално шире и њене правне тековине (*acquis communautaire*).

Овај рад др Јасминке Симић представља основу за праћење наставка евроинтеграционог процеса земаља Западног Балкана и проблема на које наилазе на том путу, посебно у светлу најављеног самита у Загребу у мају 2020. године када ће се рекапитулирати постигнуто и представити нова методологија приступања ових земаља Европској унији.

5. Поред интересовања које је показала у области евроинтеграција др Јасминка Симић се бави политичким и економским процесима који се дешавају у Евроазији и Азији, посебно у Кини. Кинески мега пројекат „Један појас, један пут“, покренут 2013. године и његова вишезначност и рефлексije на Југоисточну Европу и Србију анализирани су у неколико њених објављених радова представљених на међународним научним конференцијама у Европи и Азији. Предмет рада „Initiative 'One Belt, One Road' - A solid foundation for intraregional connectivity“ који је објављен у тематском зборнику „Initiatives of the New Silk Road Achievements and Challenges“ (Институт за међународну политику и привреду, Београд, 2017, стр.14) су постигнути резултати у прве четири године имплементације кинеске иницијативе „Један појас, један пут“, посебно из аспекта приступања земаља Западног Балкана овом пројекту и, у оквиру тога, сарадње између Србије и Кине.

Циљ рада је да покаже у којој мери иницијатива „Један појас, један пут“, која промовише подједнаку добит за све њене учеснике у свим сегментима друштвеног живота, политике и економије, посебно у области инфраструктуре, може да буде основа за свеобухватну регионалну сарадњу и повезивање земаља Западног Балкана, чиме би се допринело њиховом квалитетнијем евроинтеграционом путу, као приоритету њихове спољне политике.

Иницијатива “Један појас, један пут” инспирисана је „Путем свиле“, којим су се пре две хиљаде година, роба и информације из Кине преносили у Европу, и представља пројекат стварања јачих економских, саобраћајних, културних и међуљудских веза Кине са Европом и Азијским Пацификом. Крајњи циљ је формирање широке зоне слободне трговине и проналажења новог модела раста јер је постало очигледно да је криза међународног либералног система и неравноправна подела светског богатства имала за последицу продубљивање јаза између богатих и сиромашних. Зато је кинеска

иницијатива „Један појас, један пут“ занована на политици подједнаке добити за све, тзв. „вин-вин“ политици.

На том трагу, ауторка наводи податке да је током четири године функционисања пројекта прихваћено 20 препорука за развој процедуре и механизма за успостављање стандарда уз одобрење држава чланица и то у 13 кључних области: инфраструктура, грађевинарство и инвестирање, трговина, енергија, финансијски и индустријски сектор, логистика и транспорт, стандарди и сертификати, заштита животне средине, пољопривреда, култура, информације, сарадња „тинк-тенкова“ и сарадња на локалном нивоу. Тиме је проширен обим деловања Иницијативе са циљем да се створе нове димензије сарадње као што су: Информациони „Пут свиле“, сарадња у областима нуклеарне и хидроенергије, телекомуникација и истраживања Арктика, што је прилика да мање развијене земље поделе знања из иновационих технологија и дигитализације са оним високо развијенијим, а посебно са Кином, реализујући тако кинеску идеју о подједнакој добити за све. На овој линији је и кинеска политика „1+17“ која је покренута 2012. године ради сарадње са земљама Централне и Источне Европе са којима Кина има традиционалне пријатељске односе још од оснивања 1949. године, нарочито са Србијом (Југославијом) и Румунијом. Ауторка у раду посебно анализира савремене кинеско-српске пројекте и сарадњу у области привреде, науке и образовања, културе и туризма односно спровођење у пракси кинеске политике „људи-људима“

У таквој вишеслојности кинеског мега пројекта „Један појас, један пут“ др Јасминка Симић налази додатни подстицај за земље Западног Балкана које су све потписнице ове Иницијативе, да динамику у спровођењу заједничких политика и нарочито инфраструктурних пројеката са кинеским компанијама искористе тако да смање међусобну географску дистанцу (регион Западног Балкана је у великој мери транспортно нефункционалан или су постојећи капацитети недовољни и неодговарајући услед застареле друмске и железничке мреже саобраћајница, неповезаности престоница ваздушним линијама, итд.), и да се посредством кинеске политике „људи, људима“ зближе ради лакшег спровођења унутрашњих реформи и регионалне сарадње као неопходних услова евроинтеграционог процеса. Додатно, то би помогло овим државама да превладају тешко наслеђе из историје посебно још присутне последице југословенског сукоба.

6. Др Јасминка Симић је објавила рад „Евроазијска економска унија и Европска унија: поглед из Србије“ у часопису „Српска политичка мисао“ (Институт за политичке студије, Београд, 2019, стр. 23), једном од најугледнијих часописа у области друштвених наука у Србији, али и у региону.

У раду др Јасминка Симић анализира економску сарадњу Србије са Евроазијском економском унијом (ЕАЕУ) и њеном водећом чланицом Русијом у контексту реализовања главног спољнополитичког циља Србије - чланства у Европској унији. У одговору на питања колико је сарадња Србије са два економска блока компатибилна, шта су предности и недостаци на регионалном нивоу и да ли померање приоритета светске политике у правцу економије мења распоред глобалних сила у XXI веку, др Јасминка Симић применила је метод анализе докумената, табеларни приказ статистичких података који се односе на трговинску размену наведених актера, поређење енергетске сарадње Србије са Русијом и обавеза у тој области према ЕУ и представила је студију случајева економске сарадње са ЕАЕУ и ЕУ.

Ауторка указује да је светска економска и финансијска криза утицала на јаче регионално повезивање држава. Савремени оквир традиционалног пријатељства између Србије и Русије, која је са Казахстаном, Белорусијом, Киргистаном и Јерменијом у саставу јединственог тржишта Евроазијске економске уније, чине економски односи. Њихова посебност садржана је у Споразуму о бесцаринској трговини са Русијом, где роба српског порекла подлеже режиму плаћања од 1% царинске стопе приликом уласка на руско тржиште, затим у сарадњи у области енергетике, посебно од 2008. године, када је руска нафтна компанија Гаспром њефт купила 51% акција Нафтне индустрије Србије (НИС), као и у Споразуму о слободној трговини са Евроазијском економском унијом, којим се обезбеђује бесцарински увоз на тржиште земаља ове организације (неограничене количине и систем квота). Овим су производи из Србије стекли стартну предност. Истовремено, преко економије повећан је утицај евроазијских земаља на спољну политику Србије и њено место у Европи.

Србија је са ЕУ потписала Споразум о стабилизацији и придруживању који јој омогућава бесцарински приступ појединим или свим тржиштима у оквиру ЕУ (индустријска роба, пољопривредни производи), финансијску и техничку помоћ, док држава потписница има обавезу да спроводи политичке, економске, трговинске и реформе у области људских права. Анализом споразума који се односе на бесцаринску

трговину, ауторка потврђује тезу да је суштинска разлика између регионалне сарадње на другим континентима и регионалне интеграције попут ЕУ у томе што се прва ослања на међувладине форме одлучивања, а у ЕУ одлуке доносе аутономне супранационалне институције које јачају и заједничку политику.

Србија је искористила могућности да институционализује сарадњу са регионалним економским савезима евроазијског простора (робна размена), али и са безбедносним (размена војно-техничке и војно-економске сарадње са ОДКБ, посебно кроз стручно усавршавање и обуку кадра, као што то чини кроз програм НАТО „Партнерство за мир“). Из перспективе Србије, постоји економско оправдање ширег удруживања због чега је сарадња са Евроазијском економском унијом и Европском унијом компатибилна и у складу са све значајнијом улогом економске безбедности у новом мултиполарном свету. Али, европска перспектива Србије, потврђена приступним преговорима ЕУ на политичком нивоу (21. јануар 2014), остаје спољнополитички и економски приоритет Србије. у чијим оквирима ће се наставити економска сарадња са земљама Евроазијске економске уније. Ауторка закључује да су се регионалне интеграције, чији су циљеви бржи економски, безбедносни и социо-културни развој, показале као адекватан оквир за земље које се налазе у геостратешки важном простору.

Посебност овог рада је у томе што ауторка аргументовано износи став да су се у XXI веку војно-политичка конкуренција и ривалитет глобалних сила преселили на економска питања (трговински рат између САД и Кине) и да ће геоекономија бити кључна детерминанта националних судбина. Истовремено, то представља теоријски допринос у науци међународних односа у делу који се односи на форму сарадње држава у међународним односима и дилеме да ли је у основи деловање држава засновано на теорији реализма (националног интереса) или либерализма (слободног тржишта и демократизација), између националног интереса и глобализације. Пратећи линију савремених мислилаца теорије међународних односа попут Кеглија, Виткофа, Бејлиса, Смита, ауторка потврђује да ће мултиполарни поредак XXI века захтевати континуирану бригу о војној безбедности и политици равнотеже силе, што је у фокусу теорије реализма, али уз све већу бригу о економским односима између великих сила, што је предмет пажње либералне теорије међународних односа. Узајамно дејство војних и економских фактора доводе земље у ситуацију да савезници у области војне безбедности постају супарници на економском пољу, а све очигледнији пример за то су

трансатлантски односи између САД и ЕУ нарушени због различитих ставова у погледу сарадње са Русијом, америчких царина за одређену врсту робе из ЕУ, америчког одбацивања Споразума о клими и нуклеарног споразума са Ираном. У таквом економско-политичком и стратешко-безбедносном оквиру, препорука ауторке је да Србија треба да подешава своје економске инструменте ради бољег позиционирања у региону, што представља и практичну страну овог научног рада.

3. Списак научноистраживачких резултата са квантификацијом и квалитативним показатељима

Кандидаткиња др Јасминка Симић подноси захтев за избор у научно звање виши научни сарадник у складу са члановима 10. и 33. Правилника, који регулишу право истраживача да се бира у научно звање које није непосредно по редоследу звања утврђених Законом (прескакање научних звања). У складу са тим, у наставку се наводе сви објављени научни радови кандидаткиње у десетогодишњем периоду (2009-2019), као и радови објављени ван *ИМПАСТ* листе, уз напомену да кандидаткиња, у оваквом приступу, треба да испуни два пута више минималних квантитативних резултата и квалитативне услове предвиђене овим Правилником

Радови у монографијама и тематским зборницима међународног значаја (M10)

1. Др Јасминка Симић, „Media and European integration or the cultural communication“, тематски зборник међународног значаја „Cultural Heritage, Tourism and Media“, Rubin Zemon (ed.), (стр. 258), Ohrid, Macedonia, **2014**, стр. 178-188. ИСБН 978-608-65643-1-5 (**M14-5**, рад у тематском зборнику међународног значаја)
2. Др Јасминка Симић, „Migration:Economic-Social Problem of the Western Balkans, the Cultural Integration as a Challenge for the European Union“, тематски зборник међународног значаја, „Ohrid-Vodici 2016-Terrorism, Migrations, Refugees – Contemporary Challenges on Cultural Identities, Heritage, Economy, Tourism and Media“, Rubin Zemon (ed.), (стр. 310), Ohrid, Macedonia, **2017**, стр. 287-295. ИСБН 978-608-65643-4-6 ЦОБИСС.МК-ИД 102401034 (**M14-5**, рад у тематском зборнику међународног значаја)
3. Др Јасминка Симић, „The New Silk Road – maritime and river routes of world trade“, тематски зборник „Danube and the New Silk Road“, Edited by Duško Dimitrijević (стр. 560), Institute of International Politics and Economics, ИРЕ, Belgrade, **2016**. стр. 68-86. ИСБН 978-86-7067-234-5, ЦОБИСС.СР-ИД 227302412 (**M14-5**, рад у тематском зборнику међународног значаја)
4. Др Јасминка Симић, „Права миграната – поштивање универзалних људских права или право на развој“ (Migrant rights - respect for universal human rights or the right to development), тематски зборник „Националне мањине, миграције и сигурност“, уредница: Ружица Јакешевић (стр. 260), ФОСС 1, Форум за сигурносне студије (Forum for Security Studies), год. 1, број 1, Центар за

међународне и сигурносне студије Факултета политичких знаности Свеучилишта у Загребу у сурадњи са Закладом Фридрих Еберт, Загреб, **2017**, стр. 73-96. ИССН 2459-6639 (М14-5, рад у тематском зборнику међународног значаја)

5. Др Јасминка Симић, „Initiative 'One Belt One Road' – A solid foundation for intra-regional connectivity“, тематски зборник „Initiatives of the New Silk Road Achievements and Challenges“, Edited by Duško Dimitrijević and Huang Ping (стр. 529), Institute of International Politics and Economics, ИРЕ, Belgrade, **2017**, стр. 78-92. ИСБН 978-86-7067-246-8 ЦОБИСС.СР - ИД 250946060 (М14-5, рад у тематском зборнику међународног значаја)
6. Др Јасминка Симић, „Крај постхладноратовске ере: изазови за глобализацију и слободну трговину“ (The end of the post-Cold War era: challenges for globalization and free trade), тематски знанствени годишњак међународног значаја „Националне мањине, миграције и сигурност у демократским друштвима“, уредница: Ружица Јакшевић (стр. 276), ФОСС 2, Форум за сигурносне студије, (Forum for Security Studies), год. 2, број 2, Факултет политичких знаности Свеучилишта у Загребу, Центар за међународне и сигурносне студије (ЦеМСС), Загреб, 2018, стр. 95-118. ИССН 2459-6639 (М14-5, рад у тематском зборнику међународног значаја)
7. Др Јасминка Симић, „The 70th Anniversary of NATO – borders and influence: towards the Balkans and Euroasia“, тематски зборник „The great powers influence on the security of small states“ (p. 350), Volume I, University „St. Kliment Ohridski“–Bitola, Faculty of Security–Skopje, Скопје, **2019**, pp. 92-106. ИСБН 978-608-4828-46-4 (М14-5, рад у тематском зборнику међународног значаја)

Радови у научним часописима међународног значаја (М20)

8. Др Јасминка Симић, „Евроазијска економска унија и Европска унија: поглед из Србије“, „Српска политичка мисао“ (стр. 531), година XXVI вол. 65, број 3/**2019**, Београд, стр. 427-450. ИСБН 0354-5989, УДК 3. (М24-4, рад у националном часопису међународног значаја)

Радови у зборницима са скупова међународног значаја (М30)

9. Др Јасминка Симић, „The mission of NATO and European Security and Defence Identity (ESDI): complementarity or competition?“, Collection of texts „New Serbia, New NATO: Future Vision for the 21st Century“, Mirjana Kosić, Milan Karagaća (eds.), (p. 382), TransConflict Serbia, Forum za etničke odnose, Klub 21, Београд, **2011**, p.p. 231-249. ИСБН 978-86-914589-0-4, ЦОБИСС СР-ИД 183776012 (М31-3,5, предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини-неопходно позивно писмо)
10. Др Јасминка Симић, „Институционални оквир за доношење правних аката Европске уније“, тематски зборник „Хармонизација законодавства Републике Србије са правом Европске уније (II)“, уредници: Душко Димитријевић, Брано Миљуш (стр. 843), Институт за међународну политику и привреду, Ханс Зајдел Фондација, Београд, **2012**, стр. 220-237. ИСБН 978-86-7067-164-5 (М31-3,5, предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини-неопходно позивно писмо)
11. Др Јасминка Симић, „Заједничка спољна и безбедносна политика ЕУ – перспективе и изазови“, тематски зборник „Спољна политика Србије и заједничка спољна и безбедносна политика ЕУ“, приређивачи: Драган Ђукановић и Милош Јончић (стр. 576),

- Институт за међународну политику и привреду, Београд, **2012**, стр. 17-42. ИСБН 978-86-7067-171-3 (**M31-3,5**, предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини-неопходно позивно писмо)
12. Др Јасминка Симић, „Serbia between neutrality and NATO“, Yearbook Šipan 2011, Lidija Čehulić Vukadinović (ed.), (стр. 167), The Atlantic Council of Croatia, Center for International Studies, University of Zagreb, Zagreb, **2012**, стр. 155-165. ИССН 1846 – 4149 (**M31-3,5**, предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини-неопходно позивно писмо)
 13. Др Јасминка Симић, „Serbia on the Euro(atlantic) or Silk Road“, Yearbook Šipan **2016**, Vol. XV, No 1, Lidija Čehulić Vukadinović (ed.), (стр. 169), The Atlantic Council of Croatia, Center for International Studies, Zagreb 2017. стр.112-121. ИССН 1846-4149 (**M31-3,5**, предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини-неопходно позивно писмо)
 14. Др Јасминка Симић, „Media and Scientific Communication as a Way of Convergence of People Along the New Silk Road“, презентација на међународном семинару „Belt and Road Initiative – Shared Memory, Common Development“, September 26-27, **2016**. Xi’an, China, Књига апстракта (Book of abstracts) Доступно:http://www.china.org.cn/china/2016belt&road/node_7241622_2.htm http://www.china.org.cn/china/2016belt&road/2016-09/22/content_39350551.htm (**M32-1,5**, предавање по позиву са међународног скупа штампано у изводу)
 15. Др Јасминка Симић, „One Belt, One Road-An Opportunity for Development in the Western Balkans“, рад у међународном часопису, *EIR Executive Intelligence Review*, „Europe and Africa in the New Silk Road“, Lyndon H. LaRouche, Jr. (ed.), (стр. 69), December 8, 2017, Vol. 44. No.49, Schiller Institute, Weisbaden, Germany, стр. 20-25. ИССН 0273-6314 (**M32-1,5**, предавање по позиву са међународног скупа штампано у изводу)
 16. Др Јасминка Симић, „The New Silk Road and the Role of 16+1 in Creating a New Economic Miracle for Europe - Serbia“, у „The New Silk Road Becomes the World-Land Bridge: A shared Future for Humanity“, Marcia Merry Baker, Michael Billington, Dennis Small, Ronald Kokinda and Megan Beets (eds.), (стр. 440), Schiller Institute, **2018**, Volume II, стр. 249-250. ИСБН 978-1-882985-03-6 (**M32-1,5**, предавање по позиву са међународног скупа штампано у изводу)
 17. Др Јасминка Симић, “Beyond the New Silk Road Economic Belt – Transatlantic Trade and Investment Partnership”, презентација на међународном семинару “The Silk Road Economic Belt: An Opportunity to Work, Share, Prosper and Succeed Together”, Urumqi, June 22–28, 2014, Књига апстракта (Book of abstracts), (стр. 340), Chinese Academy of Social Sciences, China International Publishing Group, Xinjiang Academy of Social Science, стр. 130-131. Beijing, Urumqi, China, **2014**, Интернет: http://www.china.org.cn/business/2014-06/27/content_32792796.htm (**M32-1,5**, предавање по позиву са међународног скупа штампано у изводу)
 18. Др Јасминка Симић, „New Momentum in the Balkans“, у „The New Silk Road Becomes the World-Land Bridge: A shared Future for Humanity“, Marcia Merry Baker, Michael Billington, Dennis Small, Ronald Kokinda and Megan Beets (eds.), (стр. 440), Schiller Institute, **2018**, Volume II, стр. 348. ИСБН 978-1-882985-03-6 (**M32-1,5**, предавање по позиву са међународног скупа штампано у изводу)

19. Др Јасминка Симић, „Институционалне, економске и геостратешке кризе као ограничавајући фактори у промовисању демократије на међународном нивоу“, Књига апстракта (Book of abstracts), „Сукоби. Стабилност. Демократија?“ (стр. 30), годишња међународна конференција Удружења за политичке науке Србије, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, Београд, 2019. стр.23-24. ИСБН 978-86-6425-062-7 (М 34 – 0,5, саопштење са скупа међународног значаја штампано у изводу)

Националне монографије, зборници, лексикографске публикације (М40)

20. Др Јасминка Симић, „Европски парламент – актер у одлучивању у Европској унији“, Службени гласник, Београд, 2010, стр. 239, Библиотека Наука/Едиција Европска унија, ИСБН 978-86-519-0501-1 (М42-7, монографија националног значаја)
21. Др Јасминка Симић, „У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001“, Службени гласник, Београд, 2010, стр. 278, Библиотека Друштво и наука/Едиција Студије, ИСБН 978-86-519-0589-9 (М42-7, монографија националног значаја)
22. Др Јасминка Симић, „Безбедносни изазови НАТО-а у региону Западног Балкана“, тематски зборник „Интеграција Западног Балкана у мрежу глобалне безбедности“, уредио: Драган Р. Симић (стр. 431), Удружење за студије САД у Србији, Факултет политичких наука Универзитет у Београду, Београд, 2011, стр. 325-339. ИСБН 978-867558-837-5 (М45-1,5, рад у тематском зборнику националног значаја)
23. Др Јасминка Симић, „Европски аспект Србије – ка бољем позиционирању у региону“, тематски зборник „Србија у Југоисточној Европи“, приређивачи: Драган Ђукановић и Владимир Трапара (стр. 618), Институт за међународну политику и привреду, Ханс Зајдел Фондација, Београд, 2012, стр. 60-85. ИСБН 978-86-7067-183-6 (М45-1,5, рад у тематском зборнику националног значаја)
24. Др Јасминка Симић, „Руско и америчко окретање Азији – ка јачању мултиполарности и новој етапи у међународним односима“, тематски зборник „Устави у времену кризе; постјугословенска перспектива“, уредили: Милан Подунавац, Биљана Ђорђевић (стр. 509), Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, Удружење за политичке науке Србије, Београд, 2014, стр. 497-509. ИССН 978-86-84031-78-7 (ФПН) (М45-1,5, рад у тематском зборнику националног значаја)
25. Др Јасминка Симић, „Интереси Турске и Немачке на Западном Балкану“, тематски зборник „Стратегијско-безбедносни трендови у Југоисточној Европи до 2020“, уредник: Мр Снежана Ђокић (стр. 215), Медија центар „Одбрана“, Библиотека „Војна књига“, књига бр. 1980, Министарство одбране, Сектор за политику одбране, Институт за стратегијска истраживања, Београд, 2014, део III, стр. 113-153. ИСБН 978-86-335-0482-9 (М45-1,5, рад у тематском зборнику националног значаја)
26. Др Јасминка Симић, „Мултинационалне операције и нови безбедносни изазови и перспективе Србије у глобализованом свету“, тематски зборник „Стратешки правци развоја и утврђивања положаја Србије у савременим међународним односима“, Институт за међународну политику и привреду, приређивачи: Марко Николић и Драгољуб Тодић (стр. 1027), Београд, 2013, стр. 959-983. ПДФ, ИСБН 978-86-7067-194-2 (М45-1,5, рад у тематском зборнику националног значаја)

27. Др Јасминка Симић, „Деценија Солунске декларације за Западни Балкан – постигнути резултати кретања ка европској интеграцији (2003-2013)“, тематски зборник „Европска унија и Западни Балкан – изазови и перспективе“, приређивачи: Драган Ђукановић и Владимир Трапара (стр. 595), Институт за међународну политику и привреду, Ханс Зајдел Фондација, Београд, **2014**, стр. 15-37. ИСБН 978-86-7067-195-9 (**M45-1,5**, рад у тематском зборнику националног значаја)
28. Др Јасминка Симић, „Евроинтеграције као *вин-вин* процес за Европску унију и Западни Балкан“, тематски зборник „Нова Европа и њена периферија“, уредили: Илија Вујачић и Никола Бељинац (стр. 390), Удружење за политичке науке Србије, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, Београд, **2015**, стр. 171-186. ИСБН 978-86-84031-83-1 (ФПН) (**M45-1,5**, рад у тематском зборнику националног значаја)
29. Др Јасминка Симић, „Колико је далеко Кина?“, тематски зборник „Изазови спољне политике Србије“, уредила: Јелица Минић (стр. 95), Фридрих Еберт Фондација, Европски покрет Србија, Београд, **2015**, стр. 37-43. ИСБН 978-86-83767-51-9 (**M45-1,5**, рад у тематском зборнику националног значаја)
30. Др Јасминка Симић, „Ефекти Дејтонског мировног споразума“, тематски зборник „Двадесет година од Дејтонског мировног споразума - трајни мир или трајни изазови?“, уредници: Драган Живојиновић, Стеван Недељковић, Милан Крстић (стр. 183), Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, Београд, **2016**, стр. 69-87. ИСБН 978-86-6425-012-2 (**M45-1,5**, рад у тематском зборнику националног значаја)
31. Др Јасминка Симић, „Преиспитивање размишљања о неолиберализму“, тематски зборник „Демократски отпори нормализацији ауторитаризама у Европи“, уредник: Марко Симендић (стр. 292), Удружење за политичке науке Србије, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, Београд, **2017**, стр. 159-174. ИСБН 978-86-6425-039-9 (**M45-1,5**, рад у тематском зборнику националног значаја)
32. Др Јасминка Симић, „Западни Балкан: подељена безбедност или борба за демократију на регионалном и међународном нивоу“, тематски зборник „Конституционализам и уставни дизајн у демократској рецесији“, уредница Биљана Ђорђевић (стр. 386), Удружење за политичке науке Србије, Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, Београд, **2018**, стр. 367-385. ИСБН: 978-86-6425-053-5 (УПНС) ЦОБИСС. СР-ИД 273154316 (**M45-1,5**, рад у тематском зборнику националног значаја)
33. „Спајајући Исток и Запад: Споменица професора Предрага Симића“, Приредила Др Јасминка Симић, Институт за међународну политику и привреду, Београд, **2017** (стр. 621). Предговор - Јасминка Симић, стр. 9-11. ИСБН 978-86-7067-247-5 (**M48-2**, уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације националног значаја)

Часописи националног значаја (M50)

34. Др Јасминка Симић, „НАТО пред изазовима XXI века“, „Међународни проблеми“: часопис Института за међународну политику и привреду, вол. LXI, Београд (стр. 573), No.4/2009, стр. 387-427. ИССН 0025-8555=Међународни проблеми (**M51-3**, рад у водећем часопису националног значаја)

35. Др Јасминка Симић, „Еволуција надлежности Европског парламента као начина јачања демократског капацитета Европске уније“, „Годишњак“ Факултета политичких наука Универзитета у Београду, уредник: проф.др Слободан Самарцић, година IX/број 13 (стр. 279), Београд, јун **2015**, стр. 117-134. ИССН 1820-6700 (**M51-3**, рад у водећем часопису националног значаја)
36. Др Јасминка Симић, „Економски појас Новог пута свиле: кинески продор на Запад или одговор на азијске изазове“, „Међународни проблеми“: часопис Института за међународну политику и привреду, вол. LXVII, Београд, Но. 2-3/**2015** (стр. 161-269), тема броја: „Односи Кине и земаља Централне и Источне Европе“, рад на стр. 196-217. ИССН 0025-8555= ЦОБИСС.СР-ИД 6012674 (**M51-3**, рад у водећем часопису националног значаја)
37. Др Јасминка Симић, „Европска унија и нове могућности Западног Балкана“, „Међународна политика“: часопис Института за међународну политику и привреду, Београд, год. LXVI, бр. 1158-1159 (стр. 236), април-септембар **2015**, стр. 89-105. ИССН 0543-3657=Међународни проблеми ЦОБИСС.СР-ИД 3092482 (**M52-1,5**, рад у водећем часопису националног значаја)
38. Др Јасминка Симић, „Ангажовање НАТО у бившој СФРЈ: 1990-2001“, „Међународна политика“, бр.1136, октобар-децембар 2009, год. LX (стр. 182), Институт за међународну политику и привреду, Београд, **2009**, стр. 112-133. ИССН 0543-3657=Међународна политика (**M52-1,5**, рад у часопису националног значаја)
39. Др Јасминка Симић, „Медији и европска интеграција“, „Изазови европских интеграција“: часопис за право и економију европских интеграција, број 14 (стр. 173), Службени гласник, ГИЗ, Београд, **2011**, стр. 159-171. ИССН 1820-9459 (**M53-1**, рад у националном часопису)
40. Др Јасминка Симић, „Нови међународни поредак – успон Евроазије и безбедносне последице по трансатлантску област“, „Безбедносни форум“, научно-теоријски часопис, број 2/2018, година III, уредник: Петко Рашевић (стр. 196), Евроазијски безбедносни форум, Београд, **2018**, стр. 126-152. УДК 327.56 ИССН 2466-4448 (**M54-2**, домаћи новопокренути научни часопис – на годишњем нивоу)

Одбрањена докторска дисертација (M71)

41. Одбрањена докторска дисертација, „У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001“, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, 15. 07. 2009. (M71-6, одбрана докторске дисертације)

Радови објављени ван IMPACT листе:

1. Др Јасминка Симић, „Неутралност Србије – поглед у будућност“, часопис „Нови век“, 2012. ИССН 2217-9925. Интернет: <https://www.ceas-serbia.org/images/tromesecnik/novi-vek-broj-01.pdf>
2. Др Јасминка Симић, „Економски аспекти стратешког партнерства Србије и Русије“, часопис „Нови век“, 2014. ИССН 2217-9925, Интернет: https://www.ceas-serbia.org/images/tromesecnik/Novi_vek_%20br_06.pdf

3. Др Јасминка Симић, „Европска унија и Сједињене Америчке Државе – трансатлантско трговинско и инвестиционо партнерство“, часопис „Нови век“, 2014. ИССН 2217-9925, Интернет: <https://www.ceas-serbia.org/images/tromesecnik/Novi-vek-br-07.pdf>

4. Квалитативне оцене научног доприноса (Прилог 1. Правилника)

Показатељ успеха у научном раду:

1. Захвалница др Јасминки Симић за научну сарадњу са Министарством одбране Републике Србије, Сектор за политику одбране Институт за стратегијска истраживања, Београд, додељена у Београду, 6. 02. 2017. Видети: <http://www.mod.gov.rs/eng/10607/obelezen-dan-instituta-za-strategijska-istrazivanja-i-vojnog-arhiva-10607>
2. Certificate of Appreciation - Dr Jasminka Simić in recognition of your outstanding participation at Marshall Center Security Forum – Ohrid 2016, „NATO summit in Warsaw: Implication for the Alliance and Western Balkans“, Marshall Center – Republic of Macedonia, Prof.dr Stojan Slaveski, President, 26–30 august, Ohrid, Republic of Macedonia.
3. Certificate of Participation - This is to certify that Jasminka Simić participated at the 10th International Scientific Conference „The great powers influence on the security of small states“, (University „St. Kliment Ohridski“–Bitola, Faculty of Security–Skopje), 23-25 june 2019, Ohrid, Republic of North Macedonia.
4. Члан Програмског одбора друге међународне научне конференције „Cultural Heritage, Media and Tourism“ - „Ohrid-Vodici 2014“, 18-19. јануар 2014. Охрид, Македонија;
5. Члан Програмског одбора треће међународне научне конференције “Rethinking the Framework of Interdisciplinary cooperation between Cultural Heritage, Local Economic Development, Tourism and Media” - „Ohrid-Vodici 2015“, 17-19. јануар 2015, Охрид, Македонија;
6. Члан Програмског одбора четврте међународне научне конференције „Terrorism, Migrations, Refugees – Contemporary Challenges on Cultural Identities, Heritage, Economy, Tourism and Media“ - „Ohrid-Vodici 2016“, 17-19. јануар 2016. Охрид, Македонија;
7. Члан Програмског одбора пете међународне научне конференције „Runaway World, liquid modernity and reshaping of cultural identities, heritage, economy, tourism and media“ – „Ohrid-Vodici, 2017“, 17-19. јануар 2017. Охрид, Македонија;
8. Члан Програмског одбора шесте међународне научне конференције „Diaspora, Transnationalism, Transculturalism and Inter-Cultural Communications as New Forms of Social Capital“ – „Ohrid-Vodici, 2017“, 17-19. јануар 2018, Охрид, Македонија.
9. Члан Одбора стратешких саветника тинк-тенк организације „Стратеги интернационал“ (*Strategy International*) из Солуна (Грчка); Интернет: <https://strategyinternational.org/board-strategic-advisors/>
10. Члан Уређивачког одбора научно-теоријског часописа националног значаја (на годишњем нивоу) „Безбедносни форум“, Београд, број 2/2018, година III, ИССН 2466-4448; број 1/2019, година IV, ИССН 2466-4448

Ангажованост у развоју услова за научни рад, образовању и формирању научних кадрова:

1. Предавач на Факултету за хуманистичке науке у Београду у периоду 2009-2011. година, на теме: међународна безбедност, европска перспектива Србије, НАТО у новој ери.

2. Предавање по позиву на Универзитету Сингидунум, 2010. године на тему: „НАТО и његова улога у светском безбедносном амбијенту почетком XXI века“.
3. Предавање на летњој школи Глобалне безбедносне студије (*Global Security Studies*) у Струги (Република Северна Македонија) 2017. године за студенте последипломских студија и докторанде из земаља Југоисточне Европе на тему глобалне безбедности у свету у организацији Универзитета „ЕвроБалкан“ из Скопља и Универзитета Ушак (Uşak Üniversitesi) из Ушака (Турска).
4. Предавање на Школи евроатлантских интеграција за младе у Бару (Црна Гора), 2014. и 2015. године, у организацији Центра за мониторинг и истраживање (ЦеМИ) и Школе евроатлантских интеграција.
5. Модератор на међународном научном скупу „Асиметрија и стратегија“, Министарство одбране, Институт за стратегијска истраживања и Катедра стратегије школе националне одбране, Београд, октобар, 2017.
6. Модератор на међународној конференцији „Историја односа између Чехословачке и Југославије“ поводом обележавања 100 година од оснивања Чехословачке, Београд, мај, 2018. године у организацији Амбасаде Републике Словачке, Амбасаде Чешке Републике и Министарства спољних послова Републике Србије.
7. Учесник на Јавној трибини „Србија на европском путу – перспективе и изазови“, Међуопштински историјски архив Чачак и Дом културе у Чачку, март 2011.
8. Учесник на Јавној трибини „Кинески фактор – Србија и Балкан“, Форум за међународне односе Европског покрета у Србији, Београд, децембар 2017.
9. Учесник међународних конференција и семинара одржаних у Београду, Солуну, Шипану, Брионима, Охриду, Урумчију, Бакуу, Сијану, Бад Зодену (Франкфурт).
10. Објављени ауторски чланци и интервјуи у дневним и недељним листовима у земљи и иностранству: „ЕУ – најбољи могући оквир за напредак“, „Монитор“, број 1040, год. XXI, 24. септембар 2010, Подгорица (Црна Гора); „Зашто постоји НАТО-после самита у Чикагу?“, „Политика“, 5. јула 2012. Београд (Србија); „Кина у 2014“, „Данас“, 31. децембар 2013. Београд (Србија); „Ефекти Форума у Бакуу“, Азар-Гас – телеграфска агенција Азербејџана, 27. октобар 2014. Баку (Азербејџан); „Вријеме промене епохе“, „Монитор“, број 1334, год. XXVII, 13. мај 2016, Подгорица (Црна Гора); „Један појас, један пут“, „НИН“, број 3417, 23. јуни. 2016, Београд (Србија).

Организација научног рада: Руковођење пројектима

1. Члан научно-истраживачког тима за реализацију садржаја и извршења потребних научно-истраживачких активности у вези са пројектом „Стратегијско-безбедносни трендови у Југоисточној Европи до 2020“ Министарства одбране Републике Србије Сектор за политику одбране, бр. 198-3, 4. јули 2013, Београд.
2. Учешће у изради пројекта *BTS Report 2016*, Bertelsmann Stiftung (ed.), *Transformation Index VTI 2016, Political management in International Comparison*, Verlag Bertelsmann Stiftung, (стр. 130), ИСБН 978-3-86793-687 -1 (print), ИСБН 978-3-86793-725 -2 (e-book PDF);

3. Учешће у изради пројекта BTS Report 2018, Bertelsmann Stiftung (ed.), Transformation Index BTI 2018, Governance in International Comparison, Verlag Bertelsmann Stiftung, (стр.130), ИСБН 978-3-86793-797-9 (print), ИСБН 978-3-86793-848-8 (e-book PDF).

НАПОМЕНА: Приложене су потврде као доказ о руковођењу пројектним задацима на научно-истраживачком пројекту Министарства одбране Републике Србије и међународном научном пројекту институције Bertelsmann Stiftung (СР Немачка).

Квалитет научних резултата:

Монографија „У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001“, Службени гласник, Београд, 2010, стр. 278, Библиотека Друштво и наука/Едиција Студије, ИСБН 978-86-519-0589-9, налази се у обавезној литератури за испит на предмету „Спољна политика Србије“, Одељење за међународне студије Факултета политичких наука Универзитета у Београду.

Цитираност радова:

Прилажем потврду о броју цитата из базе података Web of Science за период од 1996 до маја 2019. године коју је издала Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ у Београду:

1. Симић Јасминка, 2010, У потрази за новом мисијом - Title: NATO and the Russian Federation – from functional cooperation toward new tensions, Author: Vukadinović, Lidija Čehulić, Source: Politička misao-Croatian Political Science Review, Volume 52, Issue:2, pages: 181-205, published: Nov 2015.
2. Симић Јасминка, 2013, Спољна политика Србије, П17 – Title: The Process of institutionalization of the EU’s CFSP in the Western Balkans Countries during the Ukraine Crisis, Author: Đukanović, D (Đukanović Dragan), Source: Croatian international relations review, Volume 21, Issue:72, pages: 81-106, DOI:10-1515/cirr-2015-0003, published: Feb, 2015.

Приложена је лична библиографија цитираних радова:

1. Симић Јасминка, 2010, У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001 - наслов: „Историја дипломатије“, аутор: Давид Ђ. Дашић, Литература (стр. 603), објављено: Алтера, 2012, стр. 529.
2. Симић Јасминка, 2010, Европски парламент – актер у одлучивању у Европској унији – наслов: „Историја дипломатије“, Литература (стр. 603), аутор: Давид. Ђ Дашић, објављено: Алтера, 2012, стр. 529.
3. Симић Јасминка, 2010, У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001 - наслов: „Историја дипломатије“, аутор: Давид Ђ. Дашић, Историја дипломатије, друго измењено и допуњено издање, Литература (стр. 842), објављено: Алтера, 2015, стр.725.
4. Симић Јасминка, 2010, У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001 – наслов: Улога америчке политике у стабилизацији регије и обликовању транзицијских процеса на југоистоку Европе (докторска дисертација-Факултет политичких знаности Свеучилишта у Загребу), аутор: Јадранка Половић (стр. 266), објављено 2012. (фус ноте: 304 на стр.107; 316 на стр. 110; 410 на стр.135; 411 на стр. 136; 414 на стр. 136, 415 на стр.137; 416 на стр.137; 417 на стр.137; 439 на стр. 143; 440 на стр. 143; 484 на стр. 159; 487 на стр. 160; 547 на стр. 181; 552 на стр. 182; библиографија на стр. 266.).

5. Симић Јасминка, 2010, Европски парламент – актер у одлучивању у Европској унији – наслов: Спољна и безбједносна политика Европске уније (завршни рад, Факултет политичких наука, Универзитет Црне Горе, Подгорица), аутор: Јелена Паповић, објављено: 2010 (стр. 32), фус ноте: 11 на стр. 6; 17 на стр. 9; литература на стр. 32).
6. Симић Јасминка, 2017, „Initiative „One Belt One Road“ – A solid foundation for intra-regional connectivity“ – наслов: New Silk Road-Schiller Institute Addresses Serbia-China Conference in Belgrade, аутор: Elke Fimmen, извор: EIR, стр. 67-68, објављено: јул, 2017.

Табеларни приказ поена за наведене радове и неопходан број поена за звање вишег научног сарадника за друштвене и хуманистичке науке

Диференцијални услов – од првог избора у претходно звање до избора у Звање	Потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:		
		Неопходно XX=	Остварено
Научни сарадник	Укупно*	16	116,2
Обавезни (1)	M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+ M45+M51+M52	10	105
Обавезни (2)	M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+ M41+M42+M51	7	85
Виши научни Сарадник	Укупно	50	111,2
Обавезни (1)	M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+ M45+M51+M52 +M53+M54+M61	40	111,7
Обавезни (2) **	M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+ M41+M42	30	74,5

***Напомена:**

За избор у научно звање научни сарадник према Правилнику се поред наведених категорија из групација „Обавезни 1 и 2“ узима још и категорија M70 (M71 –одбрањена докторска дисертација).

****Напомена:**

За избор у звање виши научни сарадник у групацији „Обавезни 2“ кандидат према Правилнику мора да оствари захтевани број поена из најмање три групе резултата, што је у предметном случају остварено.

5. Закључак и предлог Комисије

На основу приложених научно-истраживачких радова др Јасминке Симић и њихове квантификације и квалитативних показатеља, Комисија закључује да је кандидаткиња написала и објавила научне радове који потпадају у научну област Међународни односи. Њихов тематски распон показује компетентност кандидаткиње и њено одлично познавање кључних теоријских присуца у међународним односима, изузетно интересовање за истраживање актуелних питања која се постављају у домаћој и међународној академској заједници и способност антиципирања догађаја. Истовремено, показала је највиши степен самосталности у научноистраживачком раду јер су сви индивидуални радови.

Приказ шест најважнијих радова Јасминке Симић (од укупно наведена 43 рада и уређивања једног зборника радова) показују њено истраживачко усмерење ка проблемима који су актуелни и предмет жустрих дебата, а која се код нас најчешће сврставају у рубрику „евроатлантске интеграције“, „регионална сарадња Западног Балкана“ и „Евроазија и Азија“ (Русија и Кина). Кандидаткиња је показала способност одолевања једностраностима. У својим анализама указивала је на употребу тзв. двоструких стандарда, трагајући за одговорима између „да“ и „не“, осветљавајући успехе и границе, историјске парадоксе, демократске дефиците. Да би успоставила уравнотежен однос према НАТО и његовој новој мисији после Хладног рата, као и да би, у истраживањима маргинализовану институцију ЕУ, Европски парламент, приказала што потпуније, да би осветлила потенцијале кинеске иницијативе „Један појас, један пут“ и узајамну добит од сарадње у оквиру ње, и да би показала компатибилност сарадње Србије са Европском унијом и Евроазијском економском унијом, ослонила се на обимну документациону грађу и консултовање релевантне стручне литературе. Истовремено, где је то било могуће укључивала и је практична искуства. Тиме је показала велики истраживачки труд и професионалну усредсређеност, као и заснованост својих критичких рефлексија. Поред тога, структура њених радова, коришћење вишејезичних извора, постављене хипотезе и њихова провера показују да је ауторка овладала потребном методолошком културом за извођење мултидисциплинарних научних истраживања. Осим разматраних радова, анализирајући списак научноистраживачких резултата може се приметити да се кандидаткиња бавила и курентним питањем права миграната и поштовања универзалних људских вредности и права на развој ове категорије људи, као и

достигнућима и слабостима неолиберализмом у међународним економским односима У својим радовима др Јасминка Симић је изнела далекосежне теоријске закључке и својим резултатима пружила подстицаје за даља стратешка и теоријска размишљања. Осим категоризованих др Јасминка Симић је објавила три рада ван IMPACT листе.

Када је реч о квантификацији радова, Комисија је оценила да је остварени коефицијент компетентности кандидаткиње др Јасминке Симић изнад прописаног минимума наведеног у члану 33. Правилника о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача.

Својим ангажовањем на примењеним истраживањима др Јасминка Симић теоријско и методолошко знање повезује са актуелним друштвеним, политичко-економским и безбедносним питањима и изазовима са којима се суочавају савремени међународни односи у периоду транзиције из униполаризма у мултиполаризам. То је показала учешћем и руковођењем научним пројектима, уз приложене потврде као доказ, на три научно-истраживачка пројекта: Министарства одбране Републике Србије Сектор за политику одбране (2013) под називом „Стратегијско-безбедносни трендови у Југоисточној Европи до 2020“; и међународном научном пројекту институције *Bertelsmann Stiftung* (СР Немачка) под називом „BTS Report 2016, Bertelsmann Stiftung (ed.), Transformation Index BTI 2016, Political management in International Comparison, Verlag Bertelsmann Stiftung“ (2016), и „BTS Report 2018, Bertelsmann Stiftung (ed.), Transformation Index BTI 2018, Governance in International Comparison, Verlag Bertelsmann Stiftung“ (2018). Резултати наведених истраживачких пројеката су објављени у монографији „Стратегијско-безбедносни трендови у Југоисточној Европи до 2020“ (2014) и научно-истраживачкој студији „Transformation Index BTI 2016, Political management in International Comparison, Verlag Bertelsmann Stiftung“ (2016), и Transformation Index BTI 2018, Governance in International Comparison, Verlag Bertelsmann Stiftung“ (2018). Ту је показано њено одлично познавање кључних теорија међународних односа и методологије друштвених истраживања, посебно различитих методе које је примењивала у свом истраживачком раду како би дошла до валидних научно утемељених резултата.

Кандидаткиња др Јасминка Симић је у периоду 2009-2019. године била укључена и у педагошки рад као предавач на Факултету за хуманистичке науке (2009-2011) и Универзитету Сингидунум (2010), Школи евроатлантских интеграција за младе у Црној Гори (2014, 2015), Летњој школи Глобалне безбедносне студије у Републици

Северна Македонија (2017). Њена монографија „У потрази за новом мисијом: НАТО и југословенска криза 1990-2001“ (Службени гласник, Београд, 2010) налази се у обавезној литератури за испит на предмету „Спољна политика Србије“, Одељење за међународне студије Факултета политичких наука Универзитета у Београду. Радови др Јасминке Симић цитирани су и налазе се у бази података Web of Science.

ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Имајући у виду изложени квантитативни и квалитативни приказ и оцене радова, Комисија сматра да кандидат др Јасминка Симић испуњава услове предвиђене члановима 10. и 33. Правилника о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача, и чланом 70. став 5. Закона о научноистраживачкој делатности, за избор у звање – виши научни сарадник. Сагласно томе Комисија једногласно предлаже Наставно-научном већу Факултета политичких наука, да донесе предлог одлуке за избор др Јасминке Симић у звање вишег научног сарадник у научној области Друштвене науке – Политикологија, ужа научна област – Међународни односи.

У Београду, 12. март 2020.

Чланови Комисије:

Проф др Драган Симић, председник
Редовни професор, ФПН Универзитет у Београду

Проф. др Драган Ђукановић
Ванредни професор, ФПН Универзитет у Београду

Проф. др Миша Ђурковић
Научни саветник, Институт за европске студије, Београд